

להתלהב

הלימוד היומי בכפרי הסידות

לשבוע הבעל"ט
ספ"ק כתר שם טוב

יום	סימן
ראשון	רז - ב
שני	רז - ג
שלישי	ריח
רביעי	ריט
חמישי	רכ - א

גליון שבועי לגילוי אור הנשמה ע"פ משנת הבעש"ט הק' ותלמידיו

0722 531 385
646 518 1014

השבוע בק
לפורר לכו פאהבתך:
שפחם אנו לכשר כה"על סדור חדש
אחסיד'ישן התועדות
מתוך חסיד'ישע זיצן
עם **חשוכי המשפיעים** שליט"א
מרי יוסראשון בע"ה בכפרים
בש"ל 9

פרשת ויקהל שקלים תשפ"ב / גליון קצ"ח

נקודה מועד דא"ח כ"ק מוך אדמו"ר שליט"א **דזה אפנו**

עבודת הפרשה מספרי החסידות - בשפת המעשה **דיבורי הסידות**

מחצית השקל מעוררת את אש האהבה אליו יתברך שהיא מהותנו האמיתית

יש להתבונן למה מצות שקלים היא במחצית השקל דווקא. ואף נצטוו ש"העשיר לא ירבה והדל לא ימעט" (ו, טו), ויש להתבונן מהי ההקפדה בכך. ועוד יש להתבונן במה שאמרו (שקלים ו) "הראה לו כמין מטבע של אש". למה הראה לו ממש דווקא במצוה זו, ולמה דווקא של אש.

ב'בני יששכר' (תשרי מאמר ב). ומקור היסוד במהר"ל ובמהרש"א (כ"מ) מבאר הענין שבישראל מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה ומחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה, מה שאין כן באומות העולם שלהיפך, שנשמות ישראל שורשן קדוש, שחצובות מתחת כסא הכבוד והן 'חלק ה' עמו' (דברים לב, ט), רק שבעולם הזה נתלשבו בגופים ובכוחותיהם אשר רצונם היפך המהות של יהודי.

ומפני שיהודי מצד עצם מהותו הוא רק טוב, הרי שמחשבתו הטובה היא ברצון גמור, וקורב למעשה, לכן הקב"ה מצרפה למעשה, אך מחשבתו הרעה אינה ברצון גמור, כי אינה מהותו האמיתית ומקרה היא, ולכן אף אינה קרובה למעשה, לכן אין הקב"ה מצרפה למעשה. ולהיפך באומות העולם.

ועל פי זה יובן ענין התשובה. שהוא לעורר את עצם מהותו הפנימית - חלק אלוך ממעל, וזאת על ידי שיתעורר להידיבק בשורשו ברצון ובתשוקה, שאו מתגלה פנימיותו, ואז נתכפר הפגם שמתברר שאינו בעצם מהותו, ונתעלה מריחוקו.

אמרו חז"ל (תנחומא תשא ד') שהשקלים באו לכפר על חטא העגל. וכן לדורות, השקלים באים לכפר על חטאי בני ישראל, שמקריבים מהם קרבנות ציבור. וזהו גם הענין שנאמר בפרשה זו נשיאת ראש - "כי תשא את ראש בני ישראל" (שמות ל, יב), כי על ידי התשובה האדם נושא את ראשו אשר היה בכפיפות בגלל החטא, כי רוח הבהמה היורדת למטה (קהלת ג, כא).

וזהו ענין מחצית השקל, אשר לכן גורם לכפרה, כי המחצית רומזת שבאמת נתרחק משורשו שנחצב מתחת כסא הכבוד, ואינו שלם אלא בחזרתו אליו יתברך. וכי מהותו האמיתית היא נשמתו האלקית וכל חטאיו אינם במהותו, ולכן נתכפר.

ועל זה תמה משה איך אפשר לזכות בדבר, והראה לו השי"ת כמין מטבע של אש. והענין כמו שנתבאר, שזהו על ידי האש שמעורר יהודי אצלו שרוצה לחזור להידיבק בשורשו. וזהו תשובה מאהבה - שמרגיש בגודל האהבה, וזהו כפרתו כאמור.

ולכן כולם שווים במחצית השקל, בין עני בין עשיר, כי העבודה היא לא לתקן הפגם, שבה יש כבר חילוקי מדרגות בין עני ועשיר בדעת, אלא להתעורר באהבה - הרמוזה במחצית, להידיבק בשורשו. וזוהו כולם שווים, כי צריכים רק לעורר את אש האהבה שבתוכנו.

מקור: מתוך רעיון דרעיון שקלים תשע"ה; הדעה והדיבור רנ"ח

דור של רצון פתקים של 'טאטעניו' אנחנו יכולים להביא - היינו הרצון והתשוקה להשי"ת, זה אמנם לכאורה רצון גרידא, אבל גם עבודת הקדמונים תלויה בזה

מקיימין בפועל. ויתכן לומר שעל ידי שחטאנו בעוד המקדש קיים, ולא היה העבודה בשמחה ברצון שלם כראוי. לכן צריכין עתה לתקן ברצון ותשוקה בלי עבודה בפועל.

היה בית המקדש ונחרב רחמנא ליצלן. מה היה החטא? אומר ה'שפת אמת' שהיתה עבודה נפלאה והמורדת, מתנת פאר לאבינו שבשמים כביכול, אבל חסר היה בשמחה וברצון. העיקר היה חסר מן הספר. ואת זה אנו מתקנים עתה בזמן הגלות. אנחנו אמנם ילדים בני 6, בתחתית ושלפ המדרגה, אין לנו שום כשרון רוחני ואינו מסוגלים להביא שום קרבן, אבל פתקים של 'טאטעניו' אנחנו יכולים להביא - היינו הרצון והתשוקה להשי"ת, לקרבתו ולעשות לו נחת רוח. זה אמנם לכאורה רצון גרידא, אבל למרבה הפלא גם עבודת הקדמונים בזמן הבית צריכה להגיע לרצון הזה, והשי"ת מצרף את עבודתם שלהם ורצונותינו אנו, ויחד מתקבלת מתנת הפאר. במילים אחרות, השקלים שנתרמו בזמן הבית עוד לא הושלמו, והם מחכים לפנימיות שלנו.

קולות מן השמים

וממשיך ה'שפת אמת' בנדבך נוסף שמגלה לנו אור חדש נוסף, לכאורה יתמה האדם, מהיכן אשאב את הרצונות? והרי לא רק שאני ילד בן 6, אלא אפילו לב להכין פתקי 'טאטעניו' אין לי. על כך מגלה ה'שפת אמת' שזה גופא הכח העצום והנפלא של שבת שקלים. **ובימים אלו מתעורר הרצון והנדבה בלבנות בני ישראל, כדאימא 'משמיעין על השקלים', היינו כדכתיב 'שמעי בת' - בני ישראל שנקראים 'בת נדיב', שהם יכולין לשמוע הקולות והתעוררות שיש משמים.** הזמן מסוגל לכך! בימים אלו השי"ת שולח לנו קולות והתעוררות, ואנו רק צריכים לשמוע אותם. מה הקולות? השי"ת מאיר לנו כמה הוא רוצה בנו ומחכה לקרבנות, וממילא מתעוררת מאתנו תשוקה לקרבתו יתברך. זוהי המתנה של שבת שקלים. אם בדרך כלל לבך אטום? נצל את ההזדמנות שהשי"ת נתן לנו בשבת שקלים לפתוח שערי רצון להשי"ת.

ומוסיף ה'שפת אמת' נקודה נפלאה בהמשך הכתוב "שמעי בת", **"ושכחי עמך' כו' - היינו דמסיים 'ועל הכלאים' - להיות הנדבה והרצון בלי פסולת ותעורבות רצונות אחרים רק לשמים לבד'.** בראש חודש אדר משמיעין לא רק על השקלים, אלא גם על הכלאים. מה ענין שקלים לכלאים? אומר ה'שפת אמת' שזה הכח שאנו מקבלים בשבת שקלים, שהרצון והנדבה יהיה לשמים בלבד! ובאמת זהו הקשר לרש"א דכתיב, כי דווקא רצון שמגיע מן השמים, הוא טהור ואמיתי לגמרי. עתה לא רק הזמן להתעורר ברצון ותשוקה לקרבת השי"ת, אלא גם ההזדמנות לטהר רצוננו מן הכלאים, להגיע לרצון שכולו לשמים.

כל המשפחה היתה על גלגלים. האבא עמד להגיע מחו"ל, ובני המשפחה התגייסו לערוך הפתעה לאבא. במרכז המסיבה עמדו להגיש לו טס מפואר ועליו מתנות פאר מעשי ידיהם של בני המשפחה ברוכי הכשרון.

כולם נרתמו לעבוד ולתרום את חלקם בטס הנפלא, לצרף מכתבים ולחרוז חרוזים, מלבד יצחק'ל בן ה-6, שלא יכול היה לעשות הרבה בידי הקטנות. מה יעשה? הוא היה בהתרגשות כמו כולם לקראת הופעתו של האבא, הוא לקח אפוא כמה פתקים קטנים וכתב שם בכתב מרובע שגוי 'טאטעניו', ופיזר אותם על טס העיצוב...

כשהגיע האבא וראה את המתנה ההדורה ואגרת החרוזים הבנויה לתפארת, הוא התפעל והתרגש והמעות בצבצו מעיניו, אך בכי ההתרגשות המתייפף פרץ דווקא כאשר ראה את הפתקים הקטנים של יצחק'ל. באותם פתקים הוא לא ראה כשרונות, הוא לא ראה מעשים, הוא לא ראה פרויקטים, הוא ראה רצון זך וטהור של בן המשתוקק אליו.

ולא עוד, אלא שדווקא הפתקים האלו, אלו שהשלימו את המתנה. ללא הפתקים, ספק אם האבא היה כל כך מרגיש את האהבה במתנה עצמה שיכולה להיראות מתנה יבשה. הפתקים נסכו את הלחלוחית שבמתנה.

עיקר השמחה באדר

ה'שפת אמת' (תרמ"ד) מחדש ומגלה את גודל קדושת שבת שקלים דווקא בימינו במדרגות רמות, וקודם כל הוא מגלה חידוש נפלא **"עיקר השמחה באדר היה בהכנת השקלים לתרומת הלשכה, וכל העבודות וההכנות לבית המקדש הביאו שמחה, כמו שכתוב 'משוש כל הארץ' - שמשם השמחה יוצאה לכל העולם."**

אם הורגלנו לחשוב שהשמחה בחודש היא חלק משמחת הפורים, מגלה ה'שפת אמת' בחינה אחרת שבה השמחה היא דווקא מההכנות להתחדשות עבודת הקרבנות שבחודש ניסן. והמשל האמור יכול להמחיש זאת, כי כשאבא מבן נפגשים ישנה שמחה עצומה, ובוודאי כאשר האבא מלך מלכי המלכים מתראה עם בניו חביביו, בהקרבת הקרבנות בבית המקדש, אין קץ לשמחה העצומה.

מצרף תשוקה למעשה

וכאן ניגש ה'שפת אמת' בלשון קדשו להדגשתו המיוחדת. **"וגם עתה שאין לנו בפועל עבודת בית המקדש, אבל הרצון והתשוקה צריכין למצוא גם עתה. ואימא 'מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה', ויתכן שגם בסדר הדורות מצרפין בשמים הרצונות שבלבות בני ישראל גם עתה לאותן הדורות שהיו**

רוממות הנפש

למה כל כך חשוב לדעת על הפאטענציאל העצום אשר בקרב כל יהודי? איך מגיעים להחשיב כל תנועה שלנו? המשך לסדרת האושר האמיתי

משפיע: א גוט יאר אברהם יצחק, נו, אתה נראה טוב, השמחה כבר ניכרת על פניך, ברוך השם. משמח את הלב לראות פנים שמחות...

אברהם יצחק: ברוך השם, ברוך השם. קוק, אני מאמין שיש סגולה מיוחדת בימים אלו, הימים האלו מצד עצמם מביאים שמחה בלב...

משפיע: נכון מאוד. הימים מסוגלים מצד עצמם, הרי במגילה נאמר 'החודש אשר נהפך מיגון לשמחה', כל החודש יש בו הארת השמחה. ולדעתי הסגולה מתבטאת בזה שהרעיונות והמחשבות המביאות שמחה קונות שביתה בלב ובמוח. כי במשך השנה לפעמים כמה רגעים אחרי התבוננות מסוימת של שמחה המחשבות פורחות ונעלמות, אבל כשמגיע זמני שמחה ועיניי חדה, קדושת הזמן פועלת והמחשבות הללו יקלטו בלב וייספגו בעצמות, ז"כ איינזאפן אין די ביינער.

אברהם יצחק: מורא'דיג. זה ממש ככה. זה נותן לי חשק לשמוע עוד רעיונות, ובעיקר, להמשיך את הנושא שעליו דיברנו, אנו עדיין באמצע ללבן את האושר האמיתי שלנו...

משפיע: נכון, אדרבא ננסה להמשיך בעזרת השם.

אברהם יצחק: אני יודע שהמשפיע אוהב לראות שאני יכול לסכם את מה שדיברנו בשבוע שעבר... ובכן, בשבוע שעבר דיברנו בארדיטשבויער דיבורים, פלאמעדיגע ווערטער, וזה היה בצירוף מאמר בעל התניא בפרק ג', והכל היה סביב ההכרה שהאדם אין לו מצד עצמו כלום, ובכלל אין לו שום מציאות עצמית. והוא מביא איך שהבורא עולם חפץ ורוצה בו, ומשתעשע בכל עבודה שלו. הבורא הגדול והגורר בחר לו לעצמו כביכול יצור אפסי ושפל כל כך. ודיברנו שכאשר מתבוננים וקולטים זאת הטיב ממילא בא בלב הרגשה של שמחה ואושר.

משפיע: גוט גוט. אתה מהנה אותי כשאתה חוזר בבהירות ובקצרה את כל הנושא, על רגל אחת.

אברהם יצחק: אבל זה רק נקודת התבוננות אחת... לפי זכרוננו אנו עדיין צריכים לנקודה השנייה... רק למעשה אני לא זוכר איך הגענו לנושא הזה...

משפיע: הבה נסכם אם כן. אנחנו היינו באמצע לבאר איך מגיעים יצחק לנו חשק עצמי. "אייגענע חשק", להיות קדוש להשם, איך זה נהיה שאיפת החיים שלנו להתקדש להקב"ה, שיהיה לנו בראש הנחה מוחלטת שזה הכי טוב והאושר הכי נחשק, לפחות כמו כסף להבדיל... התחלנו להסביר שיש בזה שתי נקודות של התבוננות. נקודה אחת היא מה שסיכמת מקודם איך שהקב"ה חפץ ורוצה בנו אפילו שאנחנו ממש כלום, התבוננות זו מביאה את האדם לחשק וללייקר את הקדושה להשם.

עתה אנו צריכים לגשת לעוד נקודה של התבוננות, והיא להבין את 'מעלת האדם', להבין כמה קדושה ומעלה יש באדם, כמה כוחות עליונים ונפלאים יש באיש יהודי, ולאיהו דברים נוראים ונפלאים הוא יכול וצריך להגיע.

ה'פאטענציאל' האדיר

אברהם יצחק: בקיצור עכשיו אנו מתחילים בצד ההפוך? עד עכשיו חשבנו כל הזמן כמה אנחנו כלום, ועכשיו מתחילים לחשוב כמה אנחנו גדולים וחשובים?

משפיע: לא. לא לזה התכוונתי, כי בכלל אתה צריך לדעת שצריכים ללכת רק עם האמת! אין שום חיוק ושום התבוננות שיכולה להצליח אם זה לא אמת לאמתו! ואם הגענו להבנה שהאדם מצד עצמו הוא אפס וכלום, לא נלך ונחשוב ההיפך מזה! אפילו אם המטרה תהיה חיוק וכדומה לא נוזז מהאמת. אלא מאי? הכוונה שלי היתה כמה אנחנו מסוגלים! ועד היכן אנו מסוגלים! הן אמנם שאנו מצד עצמנו אנו ממש כלום,

אבל הקב"ה נטע בתוכינו יכולות אדירות, הוא נטע בנו נשמה קדושה ונפלאה, ועל ידי זה נתן בידנו כח נורא שיכול ממש להפוך עולמות, יכול להאיר בכל הבריאה ממש! זה נקודה שצריכים להתבונן בה מאוד מאוד, וכאשר ההבנה הזאת נכנסת בלב, לא רק שנכנס בלב חשק להתקדש ולהתרומם מכל ההבלים השטותיים והזולים, אלא מרגישים ממש טפופים כאשר במקום לנצל את הכוחות והזמנים להתקדש להשם מבזבזים אותם להבלים ולדברים פעוטים וחסרי ערך.

אברהם יצחק: אז מה למעשה צריך להתבונן? איך אפשר להרחיב ולחשוב בענין הזה?

משפיע: עצם הענין כתוב הרבה בכל ספרי המוסר והחסידות, ולדוגמה השל"ה הקדוש מרחיב מאוד בזה בכמה מקומות, ובפרט בחלק 'תולדות אדם' מאמר בית ישראל. האם הזדמן לך לדפוף פעם בספר של השל"ה הקדוש? יש לך מושג מה הצורה והסדר של הספר הזה?

אברהם יצחק: ממש לא. אולי פתחתי פעם את הספר, אבל ממש אין לי מושג בספר הזה, אני אפילו לא יודע אם זה ספר על התורה, מועדים, או עניני מוסר...

משפיע: אוה, אז אעשה לך קצת בהירות בזה, וזה לבד תועלת בשבילך, כי זה יעשה לך חשק לפתוח מפעם לפעם את הספר הקדוש הזה, כי יש לך לדעת שבדורות הקודמים לא היה מושג לגשת לחג או מועד מבלי לעבור על דברי השל"ה הקדוש. ובכלל יסודי החסידות והעבודה הפנימית בנויים הרבה מאוד על השל"ה הקדוש, והוא ספר קדוש ונורא המקיף בתוכו ממש הכל! יש בספר הזה הכל בכל מכל! יש שם הכל, נגלה, נסתר, פנימיות, הלכה, אגדה, מוסר, עבודה... הכל יש שם.

הספר עצמו יש בו כמה חלקים, למשל חלק אחד נקרא תורה שבכתב שהוא מאמרים כל כל פרשיות התורה, והוא מייסד כל פרשה על הפסוק במשלי 'נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחת מוסר', ובכל פרשה הוא מתחיל עם המצוות המבוטאות בפרשה, וזה נקרא 'נר מצוה', ואח"כ הוא מקיף את הנקודה המרכזית של הפרשה, ומבארה באופן פנימי ועמוק - וזה נקרא 'תורה אור', ואח"כ חלק המוסר שיש בכל פרשה והו נקרא 'דרך חיים תוכחת מוסר', אחו כך יש חלק של המועדים המיוסד בעיקר על מועדים, שם יש מסכת פסחים על פסח, וכך על כל יום טוב.

בקיצור, לא אאריך לך על כל מהות הספר, רק זאת נאמר שהחלק הראשון נקרא תולדות אדם, ושם הוא מבאר באורך את קדושת קומת האדם, ובחלק זה לבד יש כמה מאמרים, ואחד מהמאמרים שם נקרא 'בית ישראל' ושם הוא מבאר באורך איך שכל הקדושה העליונה ותכלית כל היצירה גנוזה וטמונה באדם, והיהודי שיש בו נשמה קדושה חלק אלוך ממעל, יש בו תמצית של כל הקדושה שבבריאה.

אברהם יצחק: איך הער. אני שומע. אז המשפיע כבר הכניס בי חשק להסתכל בספר של"ה הקדוש. אבל כרגע הייתי רוצה לשמוע איזה חלק מכל הענינים האלו נוגע למה שדיברנו?

משפיע: הנקודה שאנו רוצים כאן הוא לקלוט איזה "פאטענציאל" נפלא טמון באדם. דהיינו, איזה דברים נפלאים טמונים בכל אחד ואחד, ולאיהו תוצאות מופלגות הוא יכול להגיע. הרי זה תראה בכל ספרי החסידות כמה כל תנועה של יהודי משפיעה על כל העולמות, איזה כח נפלא יש בכל דיבור של יהודי, בדיבור קדוש אחד הוא מביא שפע לכל הבריאה, כך אפילו כל תנועה וכל מחשבה, כל פעולה קטנה של יהודי יש בה כח עצום ונורא, ואילו היתה ניתנת השנות לעין לראות ולחוש את המציאות הזאת - לא היתה לנו כלל בחירה! כי לא היינו מסוגלים לבזבז את הכח הזה לסתם דברי הבל וריק! זה הנקודה שאני רוצה להבהיר ולנסות להרגיש בחוש, הרגשה של בזבוז נורא אם לא מנצלים את המאשין היקר הזה לתועלת אמיתית.

משתמש או מנצל

אברהם יצחק: אני מנסה להבין את מה שהמשפיע מדגיש כל הזמן הרגשה של בזבוז. בעצם זה נראה כאילו מדברים על אחד ששוכב כמו אבן דומם ולא עושה כלום? הרי אנו עושים, לומדים, מתפללים, מקיימים מצוות, איזה נקודה רוצים לחזק כאן על ידי ההתבוננות הזאת?

משפיע: השאלה שלך מביאה אותי להמשיך זאת במשל. תאר לעצמך עשיר גדול שנתן מתנה מתנה יקרה מאוד לחבירו, מאשין יקר העולה סכום עצום, ועם המאשין הזה יוכל לייצר הרבה דברים במהירות נפלאה, עד שבתוך זמן קצר יוכל לעלות לגלגלה ולעשירות מופלגת כאשר ימכור את התוצרת של המאשין הזה, ומכיון שהמאשין הזה כל כך משוכלל הוא עולה סכום עצום כל כך שכמעט אין אנשים שיכולים להרשות לעצמם לקנותו. והאדם הזה קיבל זאת במתנה! והנה לאחר איזה זמן בא העשיר לבקר את חבירו ומיד הוא שואלו מיד מה נעשה עם המאשין הזה? והאם הוא אכן נהנה ממנו? והחבר הזה משיב שברוך השם הוא מאוד נהנה מזה, אך היה חסר לו כמה כסאות בשביל ילדיו בביתו, לכן גרר את המאשין הזה לתוך ביתו, ומכיון שהמאשין הזה כל כך גדול וארוך, יש עליו מספיק מקום לכולם... ממש א מחיה... ופיו מלא תשבחות ותורות לגביר שבוכותו יש על מה לשבת... אי אפשר לשער כמה מגוחך הטיפש הזה. כי איך שיך לקחת מאשין היכול לייצר כל יום מוצרים בשווי של רבבות שקלים, ולהשתמש בו בתורת ספסל...

ועכשיו אשאל אותך, האם אפשר לומר שהאיש הזה אינו משתמש במאשין? הרי הוא טוען חי וקיים שהוא משתמש בזה יום יום, והוא וכל משפחתו נהנים מזה מאוד, וזה מביא הרחבה ממש בביתם הדל... לך תסביר לו שאם היה משתמש בשימוש הראוי של המאשין הזה, היה יכול ברווחים של יום אחד לקנות חנות שלמה של כסאות וספסלים, ובתוך כמה ימים גם לקנות לעצמו דירה חדשה...

אברהם יצחק: המשל נפלא ביותר! ממש גיוואלדיג. אבל לדעתי אנו לא דומים כלל למשל הזה. אולי מי שאינו עובד את השל"ה בכלל, ומבזבז את כל כוחו להבל וריק, עליו שיך המשל הזה. אבל אנו לא בדיוק כך, אפילו החלשים שבתוכנו עדיין מפעילים את המאשין... בכל זאת לא עובר יום בלי שלוש תפילות, כמה וכמה מצוות ומעשים טובים, וכך הלאה... אי אפשר לומר שאנו רק יושבים על המאשין כעל ספסל...

משפיע: לא לא. אני לא רוצה שתברח מן המשל הנפלא הזה. כי הבה נבחן את עצמינו האם אנו אכן מחשיבים את כח הדיבור שלנו כך? האם אנו מחשיבים כל מחשבה שלנו כל כך? כל ראייה וכל תנועה? הרי אילו היינו מחשיבים ומבינים את הכח הנפלא שיש בכל דיבור ומחשבה שלנו, לא היינו מסוגלים לעצור את הפעילות של המאשין אפילו לרגע אחד... ואם נחזור אל המשל, אז מדובר על אדם שלפעמים אכן מפעיל את המאשין ומייצר דברים נפלאים, אבל בכל פעם שהילדים שלו רוצים לעלות עליו ולשבת עליו, הוא מכבה אותו ומשבית את פעולתו... וזה מוכיח שהאיש הזה בכלל לא התחיל להבין מה המאשין הזה מייצר, כי אם היה מבין את התוצאה הנפלאה של המאשין הזה, הוא לא היה משבית לרגע את הפעילות שלו, ולא רק זאת אלא גם היה נזהר מאוד שילדיו לא יקלקלו את המאשין היקר הזה...

אברהם יצחק: אוה, עתה תפסתי את הנמשל. אם היינו מבינים את הכח הנפלא שיש לנו, לא היינו נותנים לכוחות הייצר והגוף להשבית אותנו מלטעוק בדברים נצחיים, וגם היינו נזהרים מאוד שלא לקלקל את הכוחות הקדושה שיש בנו.

משפיע: הייתי רוצה לעצור כאן, לתת לך ריוח להתבונן במה שדיברנו עד עתה. ובעזרת השם נמשיך בשבוע הבא.

אברהם יצחק: יישר כח. א גוטע נאכט.

<p>נרבות הרה"ח ר' גרשון לייבוש נרבות הרה"ח ר' אברהם יצחק נרבות הרה"ח ר' אברהם יצחק נרבות הרה"ח ר' אברהם יצחק</p>	<p>500 גליונות נרבות הרה"ח ר' יעקב יוסף נרבות הרה"ח ר' יעקב יוסף נרבות הרה"ח ר' יעקב יוסף</p>	<p>1000 גליונות נרבות הרה"ח ר' אלטא משה נרבות הרה"ח ר' אלטא משה נרבות הרה"ח ר' אלטא משה</p>	<p>1000 גליונות נרבות הרה"ח ר' אליהו ברמי נרבות הרה"ח ר' אליהו ברמי נרבות הרה"ח ר' אליהו ברמי</p>	<p>2000 גליונות נרבות הרה"ח ר' משה יוסף נרבות הרה"ח ר' משה יוסף נרבות הרה"ח ר' משה יוסף</p>
---	--	--	--	--

שבת שקלים

מהי העבודה המיוחדת לשבת שקלים? איך זה שייך לעבודת אדר ומחיית עמלק? ומה סוד ענין הקדים שקליהן לשקליו?

ראשית גוים עמלק. כי כוחו של עמלק הוא בראשית הצמצום, לקחת את הצמצום הזה, שנועד כדי להכין כלים של תשוקה וכיסופין וכאמור, ולנצל אותו כדי לבלבל את האדם, שהצמצום הזה, הוא המציאות האמיתית בפני עצמה, ושעזב הוי"ה את הארץ רח"ל. וממנו מסתעפין כל הקליפות, ולזה עמלק גימ' ר"ם, שמציאותו מצד הצמצום שהוא בחי' ר"ם, שענינו גאות והתרוממות, שכאילו אורו ב"ה נתרום ונסתלק למעלה, וכמאמר הכתוב "רם על כל גוים הוי"ה על השמים כבודו", שאומות העולם כופרין שדווקא על השמים כבודו, וחי' "עזב ה' את הארץ" שנסתלק למעלה בסוד הצמצום.

ובשבת שקלים אנו מקבלים את הכוחות לנצל את הצמצום באופן הראוי לייעדו הראוי, ע"י שאנו מעוררים בעצמנו את התשוקה והכיסופין לאורו ית' הבאות דווקא מתוך הבנה שהצמצום הוא מצב של חסרון, ואורו ית' הוא השלמת כל החסרונות - ההיפך הגמור מבלבולו של עמלק הרשע - ובאופן זה הצמצום באופן מתוקן, כי כאשר הוא משמש ככלי קבלה לקבל האור הטוב, שוב אין זה סילוק וחסרון כלל, אלא הצמצום גופא הוא ראשית הגילוי, (ותחילת הצמצום נקרא זוה"ק "בוצינא דקרדינא" אור החושך. ההבדל בין הקליפה לקדושה, הוא אם מכירים שזה חושך, ואז יש תשוקה, והוא הופך לכלי קיבול לקדושה, או שנהגים כעמלק שאינו מכיר כי הצמצום הוא חסרון ונשאר חושך).

ה

הקדים שקליהן לשקליו

ועל פי האמור נציף גם אל סוד הקיטרוג של המן, ופרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודים לאבדם, כי המן נצר עמלק רצה לעורר חי' בחי' הצמצום, עלמא דמתקלא, שהוא יהיה באופן של 'גנזי המלך', שיהא גנוז ונעלם, וכמרומו בפסוק "ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עושי המלך להביא אל גנזי המלך", שרצה שהכסף בחי' הכיסופין והתשוקה שיש בלבבות בני ישראל יהא נשכח מהם לגמרי, להביא אל גנזי המלך, שתשוקה זו יהא גנוז ולא יתגלה אל הפועל, שההסתר יהיה כל כך עד שלא יהא מצידם שום תשוקה.

ועל כך אמרו חז"ל במדרש כי השי"ת ברוב רחמי וחסדיו הקדים שקלי ישראל, שהן בסוד "כי תשא את ראש בני ישראל", שהוא ענין התשוקה ממטה למעלה שיש בנשמות ישראל, שע"י תשוקה הלזה סר המסתיר לגמרי, ומחושך וההסתר הנורא שעורר המן הנה ונהפוך הוא, שמהסתר זו גופא נתערר תשוקה עצומה בלבבות ישראל יותר ויותר ממה שהיה קודם לזה, וכמו שנתבאר שכפי ערך הרגשת החיסרון כן הוא התשוקה ביותר, ואפשר לזכות לאור גדול יותר, ולזה דייקא בזמן הזה הדר קבלוהו ברצון, שקיבלו התורה הקדושה באהבה ורצון.

מעובד מתוך שיחותיו של המשפיע הגה"ח ר' בן ציון אפל שליט"א

וזה היה עיקר עבודת השקלים **לגלות התשוקה הגנוזה בנשמות ישראל**, להכין מקום הראוי להשראת השכינה, ולזה מהשקלי כסף יצקו האדני המשכן שהן היסוד והאבן פינה (שהן ענין תיקון המקום) לכל בנין המשכן, וכן בכל שנה ושנה לצורך עבודת הקרבנות שהיא עיקר עבודת המקדש הוצרכו להקדים ולשקול שקלי כסף לעורר ולגלות הכיסופין והתשוקה שבלבבות ישראל, כדי להכין מקום וכלי לכל ההמשכות והגילויים הנפלאים והשראת השכינה שנפעל ע"י מעשה הקרבנות ועבודת המקדש.

ג

להכיר בחסרון

ולבין יותר הענין האין שהתשוקה והכיסופין הוא הכלי והמקום? נקדים הדגה אמרו חז"ל כלי ריק מחזיק אבל כלי מלא אינו מחזיק, והיינו שעיקר ענין הכלי והמקום היא דווקא כשיש לנו כלי ריק ומקום פנוי, ודווקא באופן זה אפשר לקבל בו שפע רב, משא"כ בכלי מלא א"א לקבל בו כלום, וזהו ג"כ ענין התשוקה והכיסופין שבאין דווקא מצד הרגשת חיסרון, שמצד שמרגיש חיסרון של הדבר לכן משתוקק אל הדבר, משא"כ מי שאין מרגיש בנפשו שום חיסרון אין לו שום תשוקה, ולזה אכן דווקא התשוקה שהוא בחינת כלי ריק והרגשת חיסרון הוא הכלי והמקום לקבל אורו טובו וחסדו ב"ה ובי"ש. וכמו השבע שאינו יכול לאכול לחם, כיון שאין בו שום הרגשת חיסרון, ודווקא הרעב שיש בו הרגשת חיסרון יש בו תשוקה אל האכילה, וכל כמה שתשוקתו יותר ואינו בא לידי שביעה כן יכול להוסיף ולקבל טובה עד בלי די.

וכן מבואר מהבעל שם טוב הקדוש זי"ע דזהו ענין אמרם ז"ל "בת תחילה סימן יפה לבנים" **שבת** הוא בחינת תשוקה, ולכל מדרגה שהאדם רוצה לזכות, שהוא בחינת **בן**, צריך להקדים **בת** תחילה, שהוא תשוקה ורגשות החיסרון, ולזה אמרו "סימן יפה לבנים" לשון רבים, כי אכן לזכות למדרגות רבות עד בלי די, הוא דווקא ע"י בחי' בת תחילה שקנה בנפשו מדרגת "בת", שמרגיש בנפשו חיסרון, ואינו בא לידי סיפוק, ומשתוקק תמיד יותר ויותר, ועי"ז עולה ומתעלה מיום מדרגה אחר מדרגה.

ד

עמלק - לא מכיר בחסרון

ולפי האמור נוכל לפתוח פתח להבין גם בסוד הענין למה נקבעה קריאת הפרשה הזו מדי שנה כהקדמה לימי הפורים.

כי לפי זה יוצא שכל חיסרון הגילוי אלקות בעולם, הוא לצורך התשוקה כדי שנהיו אנחנו כלים לההשראת השכינה, אבל על חיסרון הזה יש אחיזה להס"א שהם מראים חי' שההסתר הוא ריחוק והסתר אמיתי.

והוא בחינת עמלק הרשע שהוא הראש להקליפות, וכמ"ש

בשבעה זו אנו זוכים לעורר את כח מצות מחצית השקל, ע"י הקריאה שנצטוונו בה. ונבוא בעז"ה להתבונן בפנימיות עניינה של מצוה זו, וללמוד מתוך כך את העבודה הפנימית המיוחדת לשבת זו.

א

עיקר המכוון: לעורר הכיסופין

מצינו בספח"ק שביארו הצדיקים זי"ע בקדשם, בסוד ענין המצוה הזו דעיקר המכוון היה לעורר כיסופין ותשוקה להשי"ת, ולזה בא המצוה **בכסף** שהוא מלשון כיסופין ותשוקה, והמצוה לתרום **מחצית השקל**, מחצית דווקא, כי עיקר הכיסופין הוא באופן דכמים פנים אל פנים, ממעלה למטה וממטה למעלה, וכל אחד הוא בבחינת מחצית מהתשוקה הנפלאה, ובין שתיהן נתעורר התשוקה, משא"כ כל אחד בפני עצמו לא שייך בו תשוקה.

ורואים גם שממחצית השקל זה הביאו דווקא את האדנים למשכן, שהאדנים הן יסוד הבנין, שעל האדנים העמידו כל בנין המשכן. **ומה יש לנו ללמוד הוראה נוספת:** שכיסופין ותשוקה אלו שיש בנשמות ישראל אל השי"ת, הן הנם היסוד הפנימי להשראת השכינה וגילוי אלוקותו ית' בתחתונים, אשר הוא פנימיות הכוונה דבנין ועבודת המשכן, וכמו שאמרו חז"ל נתאוהו הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים, והיסוד והאבן פינה, שעליו נבנה כל הבנין הנפלא דגילוי אלוקותו ית' בכל העולמות מראש כל המדרגות ועד סוף כל המדרגות, הוא התשוקה והגעגועים שיש בנשמות ישראל אל השי"ת.

ב

כיסופין - כלי ומקום לאור

ונבוא להתבונן בפנימיות הרברים, למה הכיסופין הם אכן היסוד לכל השראת השכינה? וההסבר פשוט, כמו שכדי לבנות בית צריכים מקודם להכין מקום מוכן וראוי לבנין ומבלעדי **המקום** אין אפשרות לבנות הבית, ולכן מקודם יש לתקן וליישר הקרקע שיהא מתוקן וראוי לבנות עליו, ושוב אפשר לבנות עליו הבית הנרצה. כן הוא בכל ענין שבעולם שיש להקדים ולהכין מקום הראוי ומוכן לדבר שרוצה לעשות ולתקן, וגם זהו ענין **הכלים**, שכדי לקבל איזה דבר צריך להקדים ולהכין כלי הראוי לקבלה, והכלי הוא המקום לשפע הנרצה לו, וכמו על דרך משל כאשר יש חבית יין והרשות נתונה לכל אחד למזוג לעצמו, מכל מקום עדיין צריך הוא לכלי לקבל, וכל זמן שאין לו איזה כוס וכדו' לא יהא לו שום אפשרות לקבל מיין הטוב. וכן הוא בכל דבר שבעולם הן ברוחניות והן בגשמיות שמבלי הכנת כלי קבלה שהוא בחינת המקום, אין אפשרות לקבל שום טובה שבעולם. וכמו כן לענינו כדי להמשיך השראת השכינה והגילויים הנפלאים דבנין המשכן וכלי, צריכים מקודם להכין מקום מוכן הראוי להמשיך עליו ההשראת השכינה, והמקום הלזה הוא הכיסופין שיש בנשמות ישראל.

ובאמת **כיסופין אלו יש בעומק לבבות ישראל בתמידיות**, אלא שנעלמים וגנוזים שם והעבודה לגלותן ולהוציאן אל הפועל, ואז הרי הן כלים מוכנים להמשיך עליהן אור השי"ת וגילוי שכינה בפועל, משא"כ זמן שכיסופין אלו שנעלמים ולא יצאו אל הפועל אי אפשר לזכות להשראת השכינה ולגילוי אורו ב"ה בפועל, שהרי בלתי מקום וכלי מוכן א"א לזכות ולקבל שום טובה.

רשימה / כללי וחצי קודש ממאורי החסידות

'דכות מחשבות כלב איש' כל מחשבותיו העצמיים של האדם, הם עצמם סיבה ומוליכים למטרה של 'עצת ה' היא תקום'

הרה"ק ר' שמחה בונם מפארישיסחא זי"ע

יחידתי האיר את חייהך תאירה גם להבריך

חדש!
"יחידתי"
גם באידיש
מופץ בחו"ל

**20,000 יהודים בכל העולם
כבר טועמים את האור
אלפים נוספים רוצים גם הם
עזרו לנו להגיע אליהם**

קנה לעצמך זכות נצחית:

800 גליונות

500 ש"ח

600 גליונות

400 ש"ח

400 גליונות

300 ש"ח

תרומה

200 ש"ח

4000 גליונות

2000 ש"ח

3000 גליונות

1500 ש"ח

2000 גליונות

1000 ש"ח

1000 גליונות

600 ש"ח

**פרנס הגליון
בלשון הקודש**

לשבוע

8000 ש"ח

**פרנס הגליון
באידיש**

לשבוע

1800 דולר

תרומתך הקבועה
תאפשר את ביסוס והרחבת הפעולות
להחיות נפשות בחיות אלקית

לשותפות בגילוי
אור הנשמה:

**05041
-31519**

ניתן לתרום גם בעמדות נדרים פלוס ע"ש קול דודי
או במספר ישיר במערכת הממוחשבת 0799-696-620

עיונים יומיים

השיעור יומי בחסידות
הרה"ח ר' שאול יהודה שידלוי שליט"א
א שטיקעלע פרישקייט
הרה"ח ר' דוד אריה ראזנבערג שליט"א
א חסיד'ישן סיפור
הר"ר מרדכי דוד יאראוויטש שליט"א
קולו בקודש
קטע מדא"ח רעוא דרעוין

עיונים ספועים

שיעורי יום ראשון

לפנה"צ **הזרה דא"ה רעוא דרעוין**
הרה"ח ר' דוד ארי' ראזנבערג שליט"א
אחה"צ **התועדויות**
מחשובי המשפיעים שליט"א
ערב **א גוט זארט**
הרה"ח ר' שאול יהודה שידלוי שליט"א

שיעורי יום שני

לפנה"צ **יסודי החסידות**
הרה"ח ר' אלימלך קרויס שליט"א
אחה"צ **ישן תוציא**
שיעורים שונים מתוך אוצר הקו

שיעורי יום שלישי

לפנה"צ **גזנים ודרכים**
שיעורים ממשפיעים נודעים זצ"ל ויבדלחט"א
אחה"צ **טעלעפאנישער פארברענג**
הרה"ח ר' שאול יהודה שידלוי שליט"א
והרה"ח ר' דוד אריה ראזנבערג שליט"א

שיעורי יום רביעי

לפנה"צ **די חסיד'ישע פרשה**
הרה"ח ר' נפתלי ערלאנגער שליט"א
אחה"צ **נפשי בשאלתי**
שו"ת עם הרה"ח ר' אהרן ברייער שליט"א

שיעורי יום חמישי

לפנה"צ **פנימיות הפרשה**
הרה"ח ר' בן ציון אפל שליט"א
אחה"צ **א חסיד'ישן ניגון**
הרה"ח ר' אהרן יאראוויטש שליט"א
ערב **קדושת השבת**
הרה"ח ר' שמעון שפיצער שליט"א

שיעורי ערב שב"ק

א נקודה פון פרשה
הרה"ח ר' יחיאל מיכל ברייער שליט"א
הכנה לשבת
הרה"ח ר' שאול יהודה שידלוי שליט"א

מוצאי שב"ק

סיפורי צדיקים
הרה"ח ר' נפתלי גראס שליט"א

פרשתקייט יעדן טאג

תפריט
שלוחה

9

הנל
בקול

כל השיעורים היומיים עוברים לאחר מכן לשלוחה 1- אוצר השיעורים היומיים כל השיעורים השבועיים עוברים לאחר מכן לשלוחה 2- אוצר השיעורים השבועיים

0722.531.385

ארה"ק

646.518.1014

ארה"ב

033.3366.1567

איוחפה